

Procesul intentat de Stere Gulea

În toamna anului 1998, președintele-director general al Televiziunii publice Stere Gulea mi-a deschis un proces penal, la Judecătoria Sectorului 1 (dosarul 18278/1998), pentru că, într-un interviu publicat în ziarul Cotidianul (11 septembrie 1998), m-am referit la câteva dintre neregulile în gestionarea fondurilor Televiziunii și la lipsa lui de preocupare pentru recuperarea unor mari prejudicii bănești suportate de Televiziune, anterior venirii sale în acea funcție. Gulea a solicitat condamnarea mea pentru calomnie și plata a 200 de milioane de lei despăgubiri morale.

În perioada în care am condus Departamentul de Control al Guvernului, o verificare pe care am inițiat-o la Televiziune constatase un prejudiciu de circa 10 milioane de dolari, cauzat mai ales prin încheierea de contracte dezavantajoase pentru instituție (dar, existau indicii, foarte profitabile pentru diverși responsabili ai Televiziunii). Deși inițial și-a declarat întregul sprijin pentru lămurirea lucrurilor, ulterior Stere Gulea a evitat constant să mai dea vreun răspuns demersurilor DCG. După aproape un an și jumătate de la intentarea procesului, confruntat cu probele pe care îmi bazasem afirmațiile, Stere Gulea și-a retras plângerea.

Reproduc în continuare interviul incriminat de Stere Gulea (referiri la conducătorul Televiziunii am făcut în prima parte a discuției cu ziaristul de la Cotidianul).

Valerian Stan crede că Stere Gulea este complice la o fraudă de 10 milioane de dolari

“Este o stratagemă a dlui Gulea și a președintelui Constantinescu, cel care l-a propus pentru acest post”

Președintele executiv al Alinanței Civice, Valerian Stan, a avut un traseu solitar după câștigarea alegerilor de către actuala putere. Pe perioada cât s-a aflat în fruntea Departamentului de Control al Guvernului, Valerian Stan s-a evidențiat prin caracterul său ferm. Încercările sale de a face lumină în unele cazuri de corupție care vizau persoane influente au fost însă barate din toate părțile. Până la urmă, președintele Constantinescu a dat undă verde: scăpați de acest personaj incomod! Eliminarea din Guvern l-a ambiționat și mai tare pe Stan, care a avut curajul, nu demult, să-i ceară socoteală președintelui Constantinescu, într-o scrisoare deschisă, pentru faptul că nu a realizat nimic din reforma morală promisă în campania electorală.

Știut fiind că în perioada cât s-a aflat la conducerea Corpului de Control a dispus efectuarea unei anchete la TVR, i-am adresat liderului AC câteva întrebări privitoare la situația din această instituție.

- În urmă cu două zile, Colegiul Realizatorilor din TVR a protestat față de desemnarea lui Stere Gulea în Consiliul de Administrație al Televiziunii, invocând, între altele, și o serie de ilegalități în administrarea acestei instituții. Cum comentați acest lucru, știind că pe perioada cât v-ați aflat la conducerea Departamentului de Control al Guvernului ați făcut verificări la Televiziune?

- Am văzut și eu că d-l Gulea s-a răzgândit și a reintrat în Consiliul de Administrație. După părerea mea, în toată povestea asta d-l Gulea a practicat un puritanism de duzină. “Eu sunt un om demn, nu pot fi coleg cu Alexandru Mironov”, a spus la început d-l Gulea. În realitate, eu cred că aici a fost vorba de o stratagemă a d-lui Gulea și a președintelui Constantinescu, cel care l-a propus pentru acest post. Nu am nici o îndoială că Stere Gulea se va bate din răspuțeri să redevină șeful TVR.

- Totuși, credeți că d-l Stere Gulea este compatibil cu această funcție?

- Nu. În luna martie a anului trecut Departamentul de Control al Guvernului a finalizat o verificare pe care o dispusesem la Televiziune. La numai o parte din contractele de pe care le-am verificat am găsit prejudicii în dauna Televiziunii de peste 10 milioane de dolari. Cu încrederea pe care mi-o dădea omul de cultură Stere Gulea, l-am sesizat în calitate pe care o avea, de director al Televiziunii, asupra acestor lucruri. Din păcate însă, nu a făcut absolut nimic. Mai mult chiar, a obstrucționat demersurile pe care Departamentul de Control le-a făcut pentru restabilirea legalității. Toate acestea m-au făcut și mă fac să cred că d-l Gulea se află în complicitate cu cei care au adus bugetului public un prejudiciu atât de mare. De

aceea intervenția Colegiului Realizatorilor mi se pare justificată și cred că trebuie să se țină cont de ea.

Gavril Dejeu a dosit un miliard de lei. În aceeași categorie poate fi trecut și episodul cu Teledonul...

- De altfel, Colegiul Realizatorilor aduce în discuție și episodul jenant pentru d-l Gulea, al banilor strânși de Televiziune de la telespectatori, în 1997, în emisiunea Teledon, cu titlul de donații pentru sinistrați și pentru copiii orfani. De nouă luni TVR ține dosiți acești bani sperând "să li se piardă urma". E un adevărat scandal ce s-a întâmplat. Dacă "Cotidianul" nu ar fi descoperit aceasta hoție, ea ar fi fost îngropată, probabil, pentru totdeauna.

- Un caz asemănător am găsit și eu când eram la Departamentul de Control, la Ministerul de Interne, unde d-l Dejeu refuză și azi să le dea sinistraților din Munții Apuseni un miliard de lei pe care personalul acestui Minister l-a donat-o în urmă cu doi ani. E absolut rușinos ceea ce se întâmplă.

Constantinescu a urcat România de pe locul 36 pe locul 16 în lume la corupție

- Până unde credeți că se va ajunge cu necinstea în această țară?

- Nu-mi pot da seama. În orice caz, însă, un rău mult mai mare decât cel pe care îl trăim acum îmi este greu să-mi imaginez. Am și eu criterii cu care judec lucrurile însă, făcând-o din interior, prefer să invoc judecăți neutre. În vara anului trecut, de exemplu, Transparency International, o organizație internațională cu preocupări în domeniu, situa România într-un clasament al percepției corupției pe locul 36, pentru ca anul acesta, tot în vară, la numai un an, România să urce în același clasament nu mai puțin de 20 de locuri, fiind situată deci pe locul 16 (cu nota 3,44 pe o scară în care 10 înseamnă absența corupției).

-Totuși, actuala putere a câștigat alegerile cu promisiuni privind eradicarea corupției. Cum rămâne cu aceste promisiuni?

- Cel puțin din punctul acesta de vedere, al promisiunilor ținând de corectitudinea actului de guvernare, lucrurile sunt într-adevăr foarte grave. Sigur, mai sunt doi ani până încheierea actualei legislaturi și lucrurile s-ar mai putea îndrepta. Eu mă refer doar la ceea ce s-a întâmplat deja până acum. Oamenii pot să înțeleagă – și chiar înțeleg încă – că traiul lor nu se poate îmbunătăți peste noapte. Cum poți însă cere oamenilor să înțeleagă necinstea celor care îi conduc? Cum poți să le explici că cei care le-au promis o administrație corectă și decentă se poartă azi la fel de abuziv ca nomenclatura comunistă?

Actuala putere este la el de abuzivă ca și nomenclatura comunistă

- Poate fi făcută și astăzi o asemenea paralelă?

- Sigur că da. Voi da un singur exemplu. Actuala coaliție guvernamentală a obținut un atât de important suport mai cu seama pentru angajamentul ei că va fi “un altfel de putere”. CDR și președintele Constantinescu au avut două programe electorale foarte clare, “Reforma clasei politice și a administrației” și “Acum pentru România”. Prin ele, candidații CDR și președintele Constantinescu au promis să pună capat privilegiilor guvernanților. S-a promis desființarea Regiei Protocolului de Stat (Gospodăria de Partid a lui Ceaușescu) și că nu vor mai exista vile și locuri de odihnă pentru privilegiați. “Primii care vor cunoaște rigorile austerității vor fi guvernanții”, “De azi înainte cei care se vor sacrifica vor fi conducătorii” – au fost două dintre devizele electorale preferate ale d-lui Constantinescu. Inclusiv PD, prin manifestul său “Mai întâi pentru oameni” a practicat astfel de idei. Și ce vedem astăzi? Mă voi opri la un singur caz, cel al locurilor de odihnă pentru demnitari. Cu toate că au lefuri de 10-15 ori mai mari decât omul de rând, demnitarii noștri plătesc în concedii a zecea parte din tariful normal, care i s-ar cere omului de rând, în zecile de zile de lux în care sunt cazați. Iar uneori nu plătesc nici măcar aceste sume. Asemenea lucruri nu se întâmplă nicăieri în lumea civilizată. E o rușine, risc să capăt un tic verbal, dar acesta e adevărul.